

Κόριον

* Εμμ. Λουκανάκη

Αθηναις

* Αγαπ. κ. Λουκανάκη,

Μετά την ματαιοκονίαν της επιχειρήσεως κωντινών και ενσηψασαν φρικαλεαν οικονομικήν κρίσιν, κλήξασαν την ημετέραν αγοράν περισσότερον πάσης άλλης, καλούμενος σάν τίμιος Ήκειρότης ν' αντιμετώξισω ανδρικά τόν σκληρόν άγωνα της βιοπάλης και τή δημιουργηθέντα κενά εν τοῦ μη αναλόγου πρός τή οικονομική μου δύναμει εγγάμου βίου της τῶς μοντέρνας συζύγου μου, ίνα κτήσω θήκη τῶ θεικόν μου, ὅπως τῶ εκρότητα ἐπί 32 ὀλοκληρα ἔτη, και μη γονατίσω ἤδη, ὁπότε κολοσσοί Ἐμπορικοί κωτέρρευσαν ὡς χάρτινοι κύργου, ἐτρέθην εἰς τήν σκληράν ἀνάγκην, τῶ μὲν νά διαζευχθῶ τόν ἐνα συντελεστήν της κωκοδαμονίας μου, τήν συζυγόν μου τῶ δέ ν' ἀναμνησθῶ ἐνός καλαιού κεφαλαίου μου, της μακρῆς λογιστικής κείρας και δυναμικότητός μου και νά ἱδρῶσω λογιστικόν τμήμα, μέχρις ὅτου κερῆθη ἡ ἔμπορικὴ κρίσις και ἐκαναρχίσω τῶς κροτέρως κωγελοδοχητικῆς ἐργασίας μου.

Αὐτῶς εἶναι ὁ λόγος διὰ τόν ὁκοῖον δέν κωτῶρθωσα κατὰ τῶ διαρρεῦσαν διάστημα νά ἐκωκωκωνίσω μαζῶ σας διὰ τοῦ ἀψύχου κωλάρου. Μή τολμήσητε νά διανοηθῆτε ὅτι σῶς ἐξέχασα, τοθναντίον μέ τήν ὀρήν εἰλικρινείαν, ἤτις μέ ἀκρίνει, και μέ τῶ διαζυγιότην ἐν χαρακτηρισ ἔρος κῶσαν κωλακείαν ὡς διαβεβαίω ὅτι, ὡς μόνον ἐγῶ, ὁ ὁκοῖος κῶσον ἐξετίμησα τήν κωλοσχιδῆ δρῶσιν σας δι κωιστόθη ἀκολούτως εἰς τήν ἱστορικὴν μου και μεγαλειώδη γενικήν ἐκείνην ἐκθεσῆν εἶχον ἀκωοστῆσαι εἰς τῶς βουλευτικῆς τοῦ Νομοῦ μας, και ἐν ἡ κῶνυ ἐθγῶς τως ὀφίλων κερῆ της νέας τριανδρίας της Κωβάλλας, Ἐμῶν, τοῦ ἀειμνήστου Τσιργιάννη και τοῦ κωτρυντοῦ Μῆτροκωλίτου, ἀλλά και ὅλοι οἱ Κωβαλλῶται ἐδ φρονας και μη ὀρηνοθῶν διὰ τήν ὀρφανίαν των. Τοράκηδες ἔχει κωλλοῦς ἡ Ἐλλάς ἀλ

λάς αλλά συγχρονισμένους Νομάρχας κοῦ νά τοῦς εἶρη; κοῦ νά τοῦς κατασκευάσῃ;

*Ὅλα τά οικογενειακά μας ζητήματα εἶναι θαλασσοκοιμημένα καί τελευτωμένα, διότι δέν ὑπάρχει ἡ στιβαρά ἐκείνη χεῖρ ὅπως ἐπέμβῃ ὡς χειροῦργος καί προλάβῃ τό γαγγράνισμα.

Τό ἔχει ἡ μοῖρα μας φάνεται νά ὑφιστάμεθα παντοσεῖς δοκιμασίας ἐκουσῖως καί ἀκουσῖως καί ὡς νέοι Ἀβδηρῆται γείτονες τῶν παλαιῶν, εἴμεθα καταδεδιμασμένοι νά ὑφιστάμεθα τά πάντα καίτοι κροσφέροντες τās μεγαλειτέρας θυσίας.

*Ὡς πᾶνε τά γενικά ζητήματα καλά καί ἡμεῖς οἱ διακριθέντες πάντοτε ἐκί ἀποθυσία δέν εἶναι δυνατόν παρά νά εἴμεθα αἰωνίως παρηγωνισμένοι. Αὐτά ἔχει τό φιλότιμον κοῦ τρώγει βέβαια τόν οἰκοκύρη.

Οἱ μανδρινοί τοῦ Ἰγκουργεῖου σας, αὐταί αἱ σκωρίαὶ ἐνόησαν; ἀμφιβάλλω, εἶναι δυνατόν ὁ χάρος νά συγγενεῖ με τήν ζωήν; εἶναι δυνατόν ἡ ἀρτηριοσκληρώσις νά συνεννοηθῇ με τό σπρίγγος!

*Ἀχ πότε ἐκί τέλους θ' ἀποτινάξωμεν τόν βαγιαδισμόν ἵνα ἐπιτύχωμεν τήν αὐτὴν τοδιοίκησιν τῆς οἰκοκυρωσύνης;!

*Ὅταν βεβαίως ἡμεῖς οἱ βαγιαδες ἀφουκνισθώμεν, καί εἶναι εὐκολος ἡ ἀγγελία τῆς ἀνοίξεως ἀλλ' ὅχι με ἓνα δύο κοῦβους.

*Ἄλλ' ὅταν καί οἱ ὀλίγοι κοῦβοι ἀπαγορευθῶνται, ὅταν κοτίζονται ἀντί τοῦ μάννα με χολήν;

εἶναι γνωστοί εἰς τό Πακελλήνιον οἱ ἀπό τοῦ 1915 ἀγῶνες μου πολιτικοί τε καί νομικτικοί, εἶναι γνωστόν ἐπίσης ὅτι ἀπετέλεσα τήν μοναδικήν ἐξαίρεσιν καθ' ὅλας τās κρηρᾶς ἡμέρας τῆς 15/ετοῦς ταύτης περιόδου νά μὴ διανοηθῶ ποτέ νά ζητήσω τό ελάχιστον ἀντάλλαγμα ὀλικόν τε ἢ ἡλικόν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους ὀργισάντας, καί εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἅμας ὁ ἀντικολιτευόμενος κόσμος με δαιτυλοδεικτεῖ ὡς τόν μόνον ἡλίθιον Βενιζελικόν ὡς τόν μόνον ἡλίθιον ἰδεολόγον ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι ὀλιστικῷ.

*Αλλ' από τοῦ σημείου τούτου μέχρι τοῦ σημείου νά δέχωμαι δολοφονικά οὕτως εἰπεῖν κλήγματα ἀπό ἐκείνους οὗς μέχρις ἀηδίας ἐξυμνήθησα κομματικῶς τε καί προσακτικῶς δημιουργεῖται μία τεραστία ἀπόστασις. Τήν ἀχεριστίαν δέν θά ἐπιθρέψω ἐγώ ποτέ ἀλλ' ἐν χαριτιῆρος θά τήν κλήξω ἀπειλίντως.

*Ἐπιτρέψατέ μου, ἀγαθ. κ. Λουλιμάνη νάσας ἐκπράσω τό πιπρόν παράκονδόν μου καί ταυτοχρόνως νά οὗς παρακαλέσω ὅπως θε γνώστης ἀφ' ἑνός τῶν πάντων καί θε δικαστής ἀφ' ἑτέρου ν' ἀποφανθῆτε. Εἶναι ἡ δέν εἶναι ν' ἀπογοητεύεται κανείς καί νά μουντζόνη τά πάντα;

Τόν παρελ. Ουκάβριον μάς εἶχεν ἐπισκεφθεῖ ὁ κολύς κ. Πακαδάτος, τόν εἶδον ἐπανειλημμένως εἰς τήν Μητρόπολιν καί τήν ἀποτελευταίαν ἡμέραν ἐκείδη ἔτυχε νά μάθω ὅτι τό κράτος κέρυσιν ἀκροάσεις νά σταθῆ εἰς τήν ἐν Θεσσαλονίῃ Ἀμερικανικήν Γεωργικήν Σχολήν ὁμοτρόφους, εἰς τήν Σχολήν δέ ταύτην εἶχε φοιτήσῃ τό παιδί μου τρία ἔτη ἀλλά τό προπαραβλόν διδύμα τάς σκουδάς του λόγω οικονομικῆς ἀδυναμίας ἐν τῶν οἰκτρῶν ἀποτελεσμάτων παντινῶν τόν ἡρότητα ἀν εἶναι δυνατόν μεταξὺ τῶν ὁμοτρόφων νά συμπεριληφθῆ καί ὁ υἱός μου.

Μοῦ ἀπήντησεν ἐπί λέξει: "Θέλει ρότημα ἐπιτός κλέον δέν συνεκληρόθῃ ὁ ἀριθμός προσελθόντων οἰκοτρόφων", κἄνε μίαν αἴτησιν ἀμέσως καί ἐν ἀρχῆθῆσις κενή ὁ υἱός σου θά προσληφθῆ".

Τῷ ἐκείδῳ τήν αἴτησιν, τηλεφωνῶ εἰς τόν ἀγαθ. κ. Μεσολλογγίτην νά τόν ὁκνεύθῃσι διερχόμενον ἐν Θεσσαλονίῃς, στέλλω τόν υἱόν μου εἰς Θεσσαλονίῃν ἵνα ἐνοχλῆ τόν Μεσολλογγίτην καί ἐκιοικωνῆ τηλεφωνικῶς μέ τό Πολιτικόν Γραφεῖον, ὁ Μεσολλογγίτης συνεννοεῖται μέ τήν Σχολήν, τῷ τηλεφωνεῖ ὅτι δέν προσήλθον ἐξ μαθηταῖ μέ τά ὄντομά τῶν, μοῦ τηλεγραφεῖ ὁ κ. Πακαδάτος ὅτι ἐθός θε ἐξακριβωθῆ ὅτι ὁ κάρχει ἔστω καί μία θέσις κενή ὁ υἱός μου θά προσληφθῆ, μένει ὁ υἱός μου ἕνα μήνα ἀναμένων τό ἀποτέλεσμα καί ἀφοῦ διερεύσεν ὁλόκληρος μήν τί νομίζετε μοῦ γράφε

*Ἐπάρη ὅτι δέν θά ἔπαρῃ διὰ κανένα ἀλλά δυστυχῶς προσφοδομεν εἰς τόν Νόμον προβλέποντα μόνον προποστεις μαθητάς ἐνώ ὁ ἰδικός σου εἶναι τριετής.

Τῷ τηλεγραφῷ τῷ γράφῳ νά τροποποιήσῃ τόν νόμον εἰς τό σημεῖον τοῦτο διότι ἡ τροποποίησις εδεργεται ἀπὸ τοῦτο τὸ Κράτος τὸ σκοῖον ἐνὼ διὰ τὸν υἱόν μου θά δαπανήσῃ μόνον διὰ δύο ἔτη ἀντὶ πέντε θ' ἀξιώσῃ νά τὴν διαπραχῆσῃ ὅπως καὶ οἱ κρωτοεταίς καὶ ὅτι τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις καθόσον εἶναι πλέον αδύνατον ἔστω καὶ μὲ διαπλῆ διδασκτρα νά τὸν εἰσάξῃ διότι παρήλθεν ἡ προθεσμία καὶ θά χάσῃ τὴν χρονιάν του.

Μοὶ ἀπήντησεν ὅτι νομίζω τόσον ἐπιλοκον μὴν τοιαύτην τροποποίησιν; Ἐμμεῖνεν ἐννοεῖται ὁ υἱός μου καὶ τὸν ἔσταιλα ἐφέτος ἐξ' ἰδίων μου νά συνεχίσῃ τὰ σκουδάς του.

Πρὸ ἡμερῶν ἐρευνῶν πρὸς ἀνεύρεσιν ἐνός τεύχους Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἶρον καὶ τὸν πολυθρόλλητον νόμον 4810 τῆς 8ης Ἰουλίου 1930, ἐν περιεργεῖας τὸν ἀνέγνωσα καὶ τί ἀνακαλύπτω;

Ὁδδαμοῦ ἀπάρχει διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν ἀρδοληψίν ἀποτρόφων κροφοιτησάντων καὶ οὐδαμοῦ ἀπάρχει τοιαύτη βητὴ περὶ μόνου κρωτοετῶν καὶ ἤδη σὰς ἐρωτῶ;

Ἡ στάσις τοῦ κ. Πακαδάτου ἀπῆρξε ἀπτόχρομα βολοφονική; τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδιοῦ μου καὶ ἡ ὄχι; Διὰ τί νά χάσῃ κέρυσι τὴν χρονιάν του; διὰ τί μὲ κριέσαιξεν ὁ κολός κ. Πακαδάτος; διὰ τί ἐγέσθη τόσον ἀουλύτως;

Γνωρίζετε κοῖα ἀπῆρξεν ἡ ἐντόκωσις τοῦ κῶσου ἀνεξαρτήτως νομιατικῆς ἀποκρόσεως; ἀποχίστη καὶ βδελυρά.

Καὶ ἤδη σὰς ἐρωτῶ; εἶναι ἀκαλύτως δεδικαιολογημένη ἡ ἀπαγοήτευσίς μου ἡ ὄχι;

Καὶ ἐπειδὴ τὸν ἔχω βδελυχθεῖ τόσον ὥστε ὅτε ἐξ ἀποστάσεως δέν θέλω νά τὸν βλέπω καὶ ἐπειδὴ δέν εἶναι δυνατόν ἐγὼ νά ζήτησῃ καμμίαν ἐνδοθλευσιν (καπτοτε δικαίαν ἀλοῦ κολίτου ἀδικουμένου) παρὰ τοῦ καθάρματος Τσονταρίδου ἢ τοῦ χαμαῖλέοντος βασοφόρου Νικολαΐδου θά σὰς παρακαλέσω κολὸ ὅπως δεχθῆτε τὴν κωτωτέρω μικρὰν ἐνόχλησιν διὰ τὸν ἀναξιοκαθῆ Κωστασιάνην. Τὸν παρελθόντα Ἄκρῆ

λιον τὸ ἑνταῦθα ἄν Ἀνακριτικὸν Γραφεῖον μὲ παρεκάλειεν
 ὅπως θέσω εἰς δευτέραν μοῖραν πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν μου
 καὶ ἐπιληφθῶ τοῦ ἐλέγχου τῶν βιβλίων πῶν προφυλακισμένων
 ἐμπόρων Βέργου Ἀντωνιάδου Γ. Ταντήλα καὶ Κ. Κουστέλλα θε-
 ξαιρεσάντων περὶ τὰ δύο ἑξατομύρια δασμοὺς ἀποταμιεύσεως
 μοὶ ἐτόνισεν ἰδιαίτερος ὅτι ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τῆς δασ-
 μολογίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῆ τὸν ἔλεγχον εἰς ἄλλον τινὰ καὶ μὲ παρεκάλ-
 ησε νὰ ἐπισκεθῶ τὸν ἔλεγχον καθότι εἶχε παρέλθει ὁλοκλήρως ἔτος καὶ ἡ δικ-
 νογραφία ἐκπερισσεύει.

Ἦνα γὰρ εὐθὺς νὰ ἐργασθῶ ἑντατιῶς ἢ ὅρας καθημερινῶς καὶ συνεχῶς ὅπως
 προσφέρω τὰς ἀπαιτήσεις μου καὶ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον νὰ τακτοποιήσω τὰ ἐν
 κολλοῖς ελαστογραφημένα βιβλία τῶν καὶ νὰ καταμερίσω εὐθὺς ἀπὸ τε ὀλιγῆς
 καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως ὀφθαλμῶν σχετικῆν ἐπιθεσίαν Εἰκοσασέλιδον μετ' ἀναλυτικῶν
 Ἀ/σπῶν πρὸς ἐπίχρυσιν πλήρους φαιός εἰς τὴν ὀφθαλμῶν.

Ὁ Ἀνακριτὴς κ. Κατληδάκης μετὰ τὴν ὀφθαλμῶν ἐξέφρασε τὴν
 πλήρη ἐπιθυμίαν του καὶ μὲ διαβεβαίωσε ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν τοι-
 αύτης φύσεως πραγματογνωμοσύνην θὰ ἐμπιστευταὶ τῷ Σεβ. Δικαστήριον εἰς ἐμέ
 ἵνα ἀποδείξω τὴν ἀμραν ἐπιθυμίαν των ἐπειδὴ ὀλιγῶς δὲν δύναται νὰ πρά-
 ξῃ τοῦτο καθότι ὁ Πρόεδρος κ. Κορρές εἶναι ὁπὲρ τὸ δέον ἀσπῶν καὶ δὲν ἠ-
 δυναθῆν νὰ μοὶ κανονίσῃ ἀποζημίωσιν μεγαλύτεραν τῶν δραχμῶν 9000.

Ἐπέβαλον σχετικῆν κατάστασιν μετ' ἀντιγράφων ἑνταῦθα, ἐνεκρίθη αὕτη καὶ
 ἀπὸ τῆς Εἰσαγγελίας Ἐφετερίου Κομοτινῆς καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Δικαι-
 οσύνης ἔνθα ἀνευρέθη ὁ φάκελλος ἀρ. 34614. Εἶχον παρακαλέσει τὸν Γερου-
 σιαστὴν κ. Σταμούλην νὰ παρακολουθῆ τὴν διεκπεραίωσιν καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ
 τὴν ταχύτεραν ἐπιθεσίαν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλλματος. Μοὶ ἐγνώρισεν ὅτι ἐλλείπει
 πιστώσεως θὰ πληρωθῆ τῶρα μόνον ἡ ἀρχὴς Ὀκτωβρίου ὅποτε δι' ἑτέρας του μὲ
 πληροφορηθῆ ὅτι ὁ κ. Ἐκτελεστὴς περὶ τὸν ποσὸν εἰς δραχμὰς 4.500 μόνον.

Ἡ τοιαύτη χειρονομία τοῦ κ. Ἐκτελεστοῦ μοὶ προέβλεψε κατάκληξιν καὶ θέ-

λω νά πιστεύω ότι δέν εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν του ἀλλά
 κανενός μινδαρίνου τοῦ Ἰκουργείου ὁ ὁκοῖος ἐάν ἐμελέτα
 τήν ἐκθεσίν μου καί ἔρριπτε ἀκλήν ματιά εἰς τά ἀντίγραφα
 Λ/σρῶν θά ἐκείθετο ἐν πρώτης ὄψεως περί τῆς γενομένης νο-
 λουσιαίας ἐργασίας καί δέν θά ἐτόλμα οὔτε ὀβολόν νά μά
 περιόψη.

Ἐγὼ ἐλεηροσύνην δέν ζητῶ παρά τοῦ Σ. Ἰκουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀλλά
 τήν ἀνευ οὐδερίας περιουτικῆς πληρωμήν τῆς ἀποζημιώσεώς μου καθορισθείσης εἰς
 τό ἐλάχιστον ἀπό ἕνα Πρόεδρον κολύ ἀδυστηρόν τόσον μάλιστα ὅστε οἱ διάφοροι
 Σύνδικοι πτωχεύσαντες ἐγείρουν ἀγωγάς κατά τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀδικουμένοι.

Δεδομένου ὅτι προσέφερα τοιαύτην θετικήν ἐργασίαν ὅστε ἐάν ἐπιγαζόμεν
 τὰς συνήθεις ὥρας θά διήρμαι κλέον τοῦ διμήνου δέν εἶμαι διατεθειμένος νά δεχ-
 θῶ καμμίαν περιουτικὴν καί ἐν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως γίνονται τοιαῦται ἀπό τοῦ Ἰκουργεί-
 ου (καθὼς πάντοτε διότι αὐτό μόνον δέν εἶναι εἰς θέσιν νά κρίνη τὰς προσφερ-
 θείσας ἀποζημιώσεις) καί νά μὴ τοιαύτην ἐν Δραχμῶς 500.

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸς θερμῶς ὅπως ἐπιτάξῃτε πάντα προσκείμενον τῷ κ. Ἰκου-
 ργῶ καί ἐπιτάξῃτε τὴν ἀναθεώρησιν τῆς προσγινομένης μοι καταφόρου ἀδικίας ὁ
 ἐκδόσεως συμπληρωματικοῦ χρηματικοῦ Ἐντάλματος ἐάν μέχρι τῆς λήψεως τῆς πα-
 ρούσης ἔχει ἐκδοθῆ τοιοῦτον. Ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης ἀρνήσεως παρακαλῶ νά
 μοι γνωρίσητε ποῦ πρέπει νά καταφύγω διότι δέν δύναμαι κατ' ὀδδὲνα λόγον νά ἴ-
 κοστώ τὸν ἀπρωτηριασμόν αὐτόν.

Θα μοι συγχωρήσητε, ἀγαπ. κ. Λουλακιάκη, τὴν ἐνόχλησιν ταύτην δι' ἧς
 δέν θά σὰς ἐκαβαρυνον ἐάν δέν διέκοπτον κάσαν σχέσιν μὲ τό Πολιτικόν Γραφεῖ-
 ον. Ἦτο γραφτό φαίνεται, ἐγὼ ὁ καλαιμάχος νά μὴ ἔχω σήμερον ἄλλον ἰσχυρόν δε-
 νόμενον νά συντελέσῃ πρός ἐκανόρθωσιν μιᾶς τῶσον καταφόρου ἀδικίας.

Ἐδχαριστῶν ἐν προσιμίῳν διὰ πάν ὅ,τι θά πράξῃτε ὑπὲρ ἐμοῦ

Διατελῶ μετὰ πλείστης ἐπιτιμήσεως

(Σ. Κουλασιάνης)